

предпазватъ отъ силнитѣ студове*. Мамонтътъ се е хранилъ, освенъ съ оскѣдната трева по полетата край ледниците, главно съ клончета и вѣйки отъ иглолистнитѣ дървета, които вирѣли добре въ тѣзи мѣста. И сега намираме между збитѣ и въ стомаха на Мамонта недосмѣлни такива клончета, напълно запазени.

Днесъ тѣзи грамадни животни не съществуватъ. Мамонтитѣ сж измирали масово, вѣроятно отъ бързо настѣпващитѣ лоши климатически условия за животъ. Въ Сибиръ разкриватъ мѣста съ стотици вледенени трупове отъ мамонти, поради което тѣзи мѣста сж ги нарекли „рудници на слонова кость“. Тамъ между мѣстното население и сега съществува повѣрие, че мамонта живѣе и днесъ и като къртица се рови на дълбоко въ земята. Щомъ стигне до земната повърхнина, умира веднага, понеже билъ въ съприкосновение съ въздуха и свѣтлината.

*Днесъ съдбата на слона не е много завидна особено е лоша участъта на африканския слонъ. Негритѣ, особено колониститѣ европейци, изтрѣбватъ слона съ такава алчностъ и настрѣвление, че следъ време слонътъ ще бжде една рѣдкостъ изъ джунглитѣ на Африка. Сега между Конго и Замбези, нѣкои считатъ, че сж уцѣлели още около 400,000 слонове и това е къмъ централнитѣ езера на Африка, изворитѣ на Нилъ, долината на Уганда и на сев. отъ езерото Чадъ. Въ всички други части на Африка, кждето слоноветѣ, преди 60—70 год. сж ходили свободно въ многобройни стада—отъ Абисиния до Трансвалъ и отъ Мозамбикъ до Камерунъ—сега едва ли ще се намѣри едно по голѣмо стадо, а въ други области сж съвсемъ на изчезване. Въ това нѣма нищо чудно, защото днесъ ежегодно се убиватъ надъ 50—60 хиляди слонове. Все пакъ *ловътъ на слонове* не е лесна работа. Ловцитѣ трѣбва да сж много смѣли хора. Тѣ отивагъ на ловъ или по единично, вѣоржжени съ силна пушка, или групово—маса туземци, вѣоржжени съ стрели, копия и саби. Съ силна и вѣрна*

* (Днешния слонъ е съ съвсемъ рѣдки косъмчета по тѣлото си).